

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 25 czerwca 2025 r.

UH.8361.207.2024

**MAKRO CASH AND CARRY
POLSKA SPÓŁKA AKCYJNA
ul. Al. Aleje Jerozolimskie 186
02-486 Warszawa**

reprezentowana przez

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy **MAKRO CASH AND CARRY POLSKA SPÓŁKA AKCYJNA**, Aleje Jerozolimskie 186, 02-486 Warszawa, NIP: 5220002860, karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 5 sierpnia 2024 r. nr UH.8361.207.2024, przeprowadzili w dniach od 5 do 9 sierpnia 2024 r. kontrolę w MAKRO CASH AND CARRY HALA NR 7, Al. Solidarności 51, 61-696 Poznań, należącej do przedsiębiorcy MAKRO CASH AND CARRY POLSKA SPÓŁKA AKCYJNA, Aleje Jerozolimskie 186, 02-486 Warszawa, NIP: 5220002860.

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu hurtowego i detalicznego, w której są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku pobierania opłaty od użytkownika końcowego zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy.

Zakup kontrolny obejmował m.in. niżej wymienione opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oferowane do sprzedaży w opakowaniach zbiorczych, tj.:

- a) 1 opak. Pojemniki na żywność MAP/2C/178/113, 80 szt., w cenie 18,45 zł,
- b) 1 opak. Pojemniki na żywność MCC Trading International, 50 szt., w cenie 20,04 zł.

Na wytypowanych towarach znajdowało się oznaczenie o zawartości plastiku. W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca nie pobrał opłaty za ww. produkty. Na wydanym inspektorom paragonie fiskalnym nie wyodrębniono wskazanej opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami.

W związku z powyższym, przesłano drogą elektroniczną, do osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanej spółki, pismo z dnia 8 sierpnia 2024 r. z żądaniem złożenia wyjaśnień dotyczących niepobrania opłaty od w/w towarów.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2024 r. pełnomocnik reprezentujący spółkę przesłał wyjaśnienia wraz z dokumentacją techniczną. W otrzymanej odpowiedzi strona wskazała, iż wytypowane w toku kontroli pojemniki na żywność, według informacji przekazanych przez producenta, są zgodne z normą EN 12875-1:2005 *Wytrzymałość mechaniczna naczyń w zmywarce* i są przeznaczone do wielokrotnego użytku oraz przystosowane do dalszej obróbki żywności. W ocenie strony, mając na uwadze przeznaczenie i przystosowanie produktów do dalszej obróbki żywności potwierdzonych dokumentacją producenta, brak jest podstaw do pobrania opłaty zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy.

Jak wskazano w *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko*

(Dz. U.UE. C.2021.216.1 z 7.06.2021 r.), zwanych dalej „wytycznymi”, w pkt 2.2.3 *Możliwość powtórnego napełnienia i ponownego użycia produktu*, „Zgodnie z art. 3 pkt 2a dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych opakowanie wielokrotnego użytku oznacza „opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone. [...] Zgodnie z pkt 2 załącznika II do dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w którym określono wymogi zasadnicze dotyczące opakowań, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania.”

Ponadto, wymagania dotyczące zakwalifikowania opakowania jako przydatnego do wielokrotnego użycia określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 „Opakowania - Opakowania wielokrotnego użytku”.

Mając na uwadze powyższe, wytypowane w toku kontroli produkty, które nie posiadają deklaracji zgodności ze wskazaną normą, stanowią opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą”.

Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy, „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
 - 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 229).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.”

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 pkt 1 ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 16 kwietnia 2025 r., znak UH.8361.207.2024 (doręczonym 28 kwietnia 2025 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. W treści pisma, o którym mowa powyżej zawarto pouczenie, że strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i pismem z dnia 12 maja 2025 r. (doręczonym organowi w dniu 16 maja 2025 r.) wniosła o umorzenie postępowania w całości, podtrzymując i powielając wcześniejszą argumentację. W ocenie strony, Wytyczne Komisji Europejskiej nie stanowią źródła powszechnie obowiązującego prawa, a przeprowadzona ocena cech produktu, w świetle dokumentacji dostarczonej przez producenta, pozwala na ustalenie, że pojemniki te należy kwalifikować jako produkty wielokrotnego użytku.

Pismem z dnia 23 maja 2025 r. organ poinformował stronę o konieczności przedłużenia postępowania do dnia 27 czerwca 2025 r., powołując się na potrzebę należytego i wyczerpującego wyjaśnienia stanu prawnego sprawy w zakresie regulacji ustawy,

w szczególności ustalenia czy przedstawione przez stronę dokumenty i wynikające z nich właściwości opakowań pozwalają zakwalifikować je jako opakowania wielokrotnego użytku.

W powyższym zakresie organ dokonał pogłębionej analizy zarówno regulacji ustawy, zapisów wytycznych, jak również dokumentacji przedstawionej przez stronę. W konsekwencji, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż wytypowane w toku kontroli pojemniki na żywność są produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Dokonując kwalifikacji przedmiotowych pojemników organ miał w szczególności na uwadze szczegółowe warunki zgodności z wymogami określonymi w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 Opakowania - Opakowania wielokrotnego użytku. W celu stwierdzenia przydatności opakowań do wielokrotnego użytku spełnione muszą zostać następujące wymogi:

- zamiar wielokrotnego wykorzystania opakowania (tj. celowe zaprojektowanie, przeznaczenie i wprowadzenie do obrotu),
- projekt opakowania umożliwiający osiągnięcie wielokrotnej rotacji, opakowanie można opróżnić/rozładować bez znacznych uszkodzeń i bez zagrożenia dla integralności produktu, zdrowia i bezpieczeństwa, opakowanie można odtworzyć, wyczyścić, umyć, naprawić przy jednoczesnym utrzymaniu pierwotnej funkcjonalności,
- obowiązują ustalenia umożliwiające wielokrotne wykorzystanie, tj. ustanowiono i uruchomiono system wielokrotnego wykorzystania.

Natomiast definicja produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wynikająca z art. 2 pkt 9e ustawy wskazuje na „*produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.*” Mając na uwadze powyższe, wytypowane w toku kontroli produkty, które nie posiadają deklaracji zgodności ze wskazaną normą, stanowią opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w stosunku do których przedsiębiorca oferujący takie opakowania, zobowiązany jest pobrać opłatę zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących,

że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącej do strony hurtowni prowadzono sprzedaż produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania od użytkownika końcowego opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określone w przepisach ustawy. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W tym zakresie organ uwzględnił także, iż zakres działalności strony jest znaczny, należy ona do grupy pozostałych przedsiębiorców.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wziął pod uwagę, iż art. 3b ust. 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz.U. z 2023 r., poz. 2679). Strona miała zatem dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 15 lipca 2024 r. znak UH.8360.188.2024 (doręczonym 19 lipca 2024 r.), zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kary pieniężnej, odpowiednio do

stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 2.000,00 zł z tytułu niepobrania od użytkownika końcowego opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;

2. a/a